

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

De dignitate huius vitæ, & ratione petendi à Deo dona. Cap. LIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

pendit animæ illo tempore in vita contemplatiua: quia, sicut dicit Gregorius, istiusmodi in tantū amant, vt ardeant amore, in ipso amoris ardore solummodò quiescentes. Quid ergo istos nisi Seraphim dixerim, quorum corda totaliter in igne diuini amoris sunt cōuersa? Hic amor aded impellit hominem ad placendum Deo, vt omnis propter Deum tribulatio, requies sibi fiat & desiderium.

D. HENRICI HARPHII
THEOLOGI PRO-
FVNDISSIMI,

Orthodoxaque pietate præstantissimi
Libri Secundi.

MYSTICAE THEOLOGIAE
PARS QVARTA.

In se complectens vitam spiritualem super-
eminentem.

De dignitate huius vitæ, & ratione petendi à Deo dona.

Cap. LIX.

Rosequedo tertiam & supremam vitam hominis, quæ vocatur supereminens cōtemplatiua, figurata per Mariam Magdalenam, quæ optimam partem elegerat, est sciendum, quod sicut (iuxta traditionem omnium Scripturarum) homines creati sunt vt Angelis in gloria associentur, ita etiam secundum quod hic in vera virtutum perfectione profecerint, illic prouehentur altius in choris Angelorum, & etiam hic plerumque in cognitionibus diuinis illuminantur. Cùm ergo supereminens contemplatiua vita diuinarum illuminationum altissimum gradum obtineat, ideo oportet hominem multos virtutum gradus & præcipuè veram mortificationis conscendere, vt sic faciat quod in se est, perficiendo in se dignam preparationem præuiam ad percipiendam à Deo salubriter & vtiliter eminentissimam illam influentiam supereminentis contem-
lucæ 10.

platiua vita. Licet enim donum istud quandoque concedatur stantibus adhuc in vita proficiente, aut etiam illis, qui primū se applicant ad laborandum pro vita perfecta obtinenda, huc etiam iam primū se conuertentibus à peccatis suis, huiusmodi tamen (vt frequenter) consueuerunt post supereminentem illam contemplationem indubitabilibus tentationibus, angustijs, peruersitatibus, & inuidia quoque contra Deum probari, de quo supra tetigi. Nec mirum, cum nondum perfecti sint in virtutibus & mortificationibus.

Petēda quā
nam à Deo
dona.

Deus præcepit vt petamus, & liberalis vult esse donator: sed vnusquisque videat sibi, vt non petat aliqua dona, quæ esse possunt supra mensuram suæ perfectionis: sed illa solum petat quæ necessaria sunt ad salutem, aut etiam ad obtinendam perfectionem: quia Deus, qui ad dandum liberalis est, nonnunquam concedit petenti quod desiderat, ad verificandam promissionem suam, qua ait: *Petite, & dabitur vobis*, & tamen petenti non est expediens illud recipere, quia necdum nouit illo vti salubriter. Sic ergo frequenter huiusmodi postea traduntur in incomprehensibiles pressuras angustiae, obsecrationis, indurationis, peruersitatis, & inuidiae infernalis, quemadmodum Christus dixit de Paulo ad Ananiam: *Ego ostendam illi, quanta oporteat eum pro nomine meo pati*. Igitur ad istud præcauendum oportet nos in hoc statu etiam constituere præuiam quandam præparationem & ornatū vt post hoc possit sequi salubris consurrectio.

Lucæ 11.

Deus præcepit vt petamus, & liberalis vult esse donator: sed vnusquisque videat sibi, vt non petat aliqua dona, quæ esse possunt supra mensuram suæ perfectionis: sed illa solum petat quæ necessaria sunt ad salutem, aut etiam ad obtinendam perfectionem: quia Deus, qui ad dandum liberalis est, nonnunquam concedit petenti quod desiderat, ad verificandam promissionem suam, qua ait: *Petite, & dabitur vobis*, & tamen petenti non est expediens illud recipere, quia necdum nouit illo vti salubriter. Sic ergo frequenter huiusmodi postea traduntur in incomprehensibiles pressuras angustiae, obsecrationis, indurationis, peruersitatis, & inuidiae infernalis, quemadmodum Christus dixit de Paulo ad Ananiam: *Ego ostendam illi, quanta oporteat eum pro nomine meo pati*. Igitur ad istud præcauendum oportet nos in hoc statu etiam constituere præuiam quandam præparationem & ornatū vt post hoc possit sequi salubris consurrectio.

Acto 9.

Deus præcepit vt petamus, & liberalis vult esse donator: sed vnusquisque videat sibi, vt non petat aliqua dona, quæ esse possunt supra mensuram suæ perfectionis: sed illa solum petat quæ necessaria sunt ad salutem, aut etiam ad obtinendam perfectionem: quia Deus, qui ad dandum liberalis est, nonnunquam concedit petenti quod desiderat, ad verificandam promissionem suam, qua ait: *Petite, & dabitur vobis*, & tamen petenti non est expediens illud recipere, quia necdum nouit illo vti salubriter. Sic ergo frequenter huiusmodi postea traduntur in incomprehensibiles pressuras angustiae, obsecrationis, indurationis, peruersitatis, & inuidiae infernalis, quemadmodum Christus dixit de Paulo ad Ananiam: *Ego ostendam illi, quanta oporteat eum pro nomine meo pati*. Igitur ad istud præcauendum oportet nos in hoc statu etiam constituere præuiam quandam præparationem & ornatū vt post hoc possit sequi salubris consurrectio.

De præparatione vitæ contemplatiuæ supereminenti per abnegationem voluntatis. Cap. LX.

Ista præparatio exigit in primis duas illas præuias præparationes in duabus præcedentibus vitis descriptas. Et consequenter fundat se in perfectissima ac nobilissima mortificatione naturæ, per quam amorosa anima se abstrahere debet ab omnibus dissimilitudinibus Dei, & ingredi ad perfectam similitudinem eius, ad videndum Deum *deorum in Sion*, quam similitudinem nunc maximè oportet nos quaerere in purissimis affectibus propriæ mortificationis aut resignationis.

Psal. 83.

Gradus ab-
negationis
propriæ vo-
luntatis.
Cauere sola
mortalia.

Ad hos autè affectus plenius cognoscendos, assignare hinc volumus nouem gradus, & vnicuique deputare propriam illuminationem. Primus gradus abnegationis, est illorum, qui stant fundati in timore Dei, ita quod propter Deum dimittere volunt solum omnia mortalia peccata. Hic est primus accessus ad similitudinem Dei: quia sicut dissimilitudi-